

Diáktoll

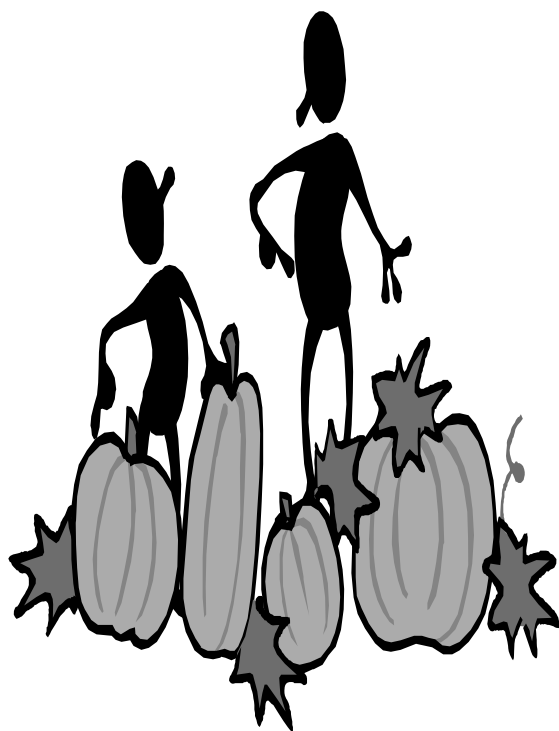
A Versegly Ferenc Gimnázium diákjainak lapja

2005. október

8. szám

A tartalomból:

Interjú Igazgató Úrral	(2. oldal)
Az érettségi	(3. oldal)
Interjú Jegesi Lászlóval	(4. oldal)
Rügyavató	(5. oldal)
Caesar-team	(6. oldal)
Kirándulni voltak...	(7. oldal)
Interjú Marika nénivel	(8. oldal)
Filmajánló	(9. oldal)
Viccek	(9. oldal)
Sport	(10. oldal)

A pincéről...

Bizonyára sokunk fantáziáját izgatja a pince kérdése. Mi volt ott, mi lesz ott, és hol tartanak a munkálatok? Ezekkel a kérdésekkel fordultam én is Igazgató Úrhoz...

- **Az első kérdésem az lenne, Igazgató Úr, hogy honnan jött az az ötlet, hogy átalakítják a pincét, s miért pont erre a helyiségre esett a választás?**
- Az iskola helyiségei nagyon kihasználtak, és végiggondolva, terjeszkedési lehetőségünk nincs. Nem áll módunkban a jelenlegi tantermek valamelyikét átalakítani.
Két érdemi irány mutatkozott; a földszint alá vagy az emelet fölé. A tűzoltóság nem engedné, hogy a tetőtérben építkezzünk, a Csomor-ház pincéje erre nem alkalmas, és így maradt az, hogy megpróbálunk a főépület pincéjében valamit átcsoportosítani, alakítani.
- **Mi volt korábban ebben a helyiségben, és mikor kezdődtek a munkálatok?**
- Réges-régen széntároló volt a pincének ez a része. Egy évvel ezelőtt pedig székekkel, bútorokkal volt tele, amiket kiselejteztünk illetve átcsoportosítottunk. Építészekkel konzultálva az látszott legjobb megoldásnak, ha a mosókonyha helyén próbálunk lejáratot nyitni a pincébe, ami a nyáron meg is történt.
- **Milyen volt a fogadtatás a kollégák, diákok részéről?**
- Azt tudom mondani, hogy többségében örültek neki. Magának a lehetőségnek is, bár természetesen vannak félelmek és aggodalmak, egyrészt, hogy ez az egész egyáltalán végigvihető-e, másrészt pedig számolni kell azzal, hogy a talajvíz beszivároghat.
- **Anyagilag hogy áll jelenleg az iskola, sikerült támogatókat találni? Jobb a helyzet, mint a tanév elején?**
- Érdemben eddig sajnos nem, de folyamatosan keressük a megoldást. Annyi fejlődés történt, hogy Pálincás István úr készített terveket, melyek alapján a pincében fűtést, világítást, burkolatot, festést, nyílászárók cseréjét lehetne megvalósítani. Ennek a költsége 2,5 - 3,5 millió forint körül van. Felajánlásokat már kaptunk. Gyerekek is szóltak, hogy akár ők, akár a szülők segítenének a munkák elvégzésében, illetve bizonyos anyagok, járólapok, csempék beszerzési áron való megvásárlásában. Annyi történt már, hogy a fűtési vezetéseket áthelyezték; a folyosón található vastag csövet fentebb tették.
- **Mire számíthatnak konkrétan a diákok? Milyen lehetőségek lesznek?**
- Van egy nagy terem, ami klubszoba lehet. Úgy rendezzük be, ahogy a diákok szeretnék; székekkel, asztalokkal, fotelokkal, TV-vel, magnóval, cd-lejátszóval ellátva. A stúdióból lehetne reggelenként, nagyszünetekben valamilyen adást sugározni. A lejárattal szembeni falnál számítógépek elhelyezését tervezzük.
- **Meghagyva ezzel a könyvtárban is a számítógépezési lehetőségeket, vagy eltűnnének a gépek, és ténylegesen könyvtár lenne a könyvtár?**
- Egyelőre még nem tudom. Lehet, hogy lenne ott is Internet, de a gépek számát csökkenteni szeretném. Azt tapasztaljuk, hogy az iskolai internet iránt a diákok érdeklődése rohamosan csökken. Nyilván azért, mert a háztartásokban egyre inkább nő az internet hozzáférés. 3-4 évvel ezelőtt délutánonként 30-40 gyerek is volt a könyvtárban a gépeknél, mostanság pedig 5-10 már szép számnak tekinthető. Nyilvánvalóan kell ott is hagyni néhány gépet, de szeretném, ha a könyvtárnak nemcsak a fele, hanem az egésze tényleg visszakaphatná azt a funkciót, amit eredetileg betöltött.
- **És honnan jött a klubszoba ötlete?**
- Sok olyan készítő erő volt, ami azt mondatta velem, hogy ebbe az irányba lépni kell. Ilyen pl., hogy nincs a diákok számára olyan hely, ahol öntevékenykedhetnek, amit magukénak vallhatnak. Másrészt felmerült az, hogy lyukasórában a diákok nem tudnak hová menni. Nem megoldás az udvar, sem a könyvtár, sem pedig a büfé előtere. Az idegen nyelvek kapcsán a nyelvvizsgások problémája néhány éven belül megszűnik, de lyukasóra mindig lehet.
- **Előreláthatólag mikorra lesznek kész az átalakítással?**
- A jubileumi hétre tervezem, de remélem, hogy ha nem is ebben a tanévben, de a következőben átadhatjuk a klubot és a stúdiót is a diákok számára.
- **Mi is reméljük, hogy ezek a tervek minél hamarabb megvalósulnak! Köszönöm az interjút!**

Diáktoll Érettségi 2005.október

Milyen volt? – Milyen lesz?

Szeretném előre leszögezni, hogy a jövőre nézve semmi biztosat nem tudok, és nem tudunk mondani az érettségivel kapcsolatban, céloim csupán az, hogy egy iskolai körképet adjak a négyéves tanulmányainkat lezáró vizsgákról és azok rendszeréről.

A tavalyi negyedikesek többsége szerint teljesíthető követelményekkel kerültek szembe az érettségien, aminek oka az, hogy a rendszernek sikeresen kell bemutatkoznia, mert talán támadás érné „ott fenn a nagyokat”. E vélemény szerint az emelt szintű vizsgák is elviselhetőek voltak, a középszintűek pedig már-már triviálisak, feltéve, hogy a diák tisztességgel végigdolgozta a mögötte álló négy tanévet. Ugyanakkor hallottam olyan fejtegetéseket is, melyek szerint egyes tantárgyakból a vártnál „alacsonyabban vagy magasabban volt a lév”.

Más véleményt képviselnek természetesen azok, akik mindössze néhány ponttal szorultak ki a felvételi keretből. Kutathatunk a miért után, okolhatjuk a pluszpontokat, a nyelvvizsgákat vagy az átbuzizott hétvégeket, a választ mégsem találjuk. Egy biztos: elballagott negyedikesünk többsége (iskolánk tanulói közül több, mint 90%) már megkönnyebbülten és nosztalgizva gondol vissza az érettségi-drukkra, és szánakozva engednek el egy-egy mosolyt alsóbb éves diáktársaik felé.

Mindenesetre minden elismerés és tisztelet az övéké, mert határozottan és eredményesen vágta neki az ismeretlenek, hiszen ők voltak a rendszer „kísérleti nyulai”.

Iskolai érettségi átlagok

TANTÁRGYAK	EMELT SZINT	KÖZÉP SZINT	NY.VIZSGÁK SZÁMA
Magyar ny. és i.	4,74	4,26	
Történelem	4,93	4,35	
Matematika	4,91	4,48	
Angol	5,00	3,83	80
Német	5,00	4,10	65
Francia	5,00	4,22	1
Fizika	4,86	4,28	
Kémia	5,00	4,66	
Biológia	4,67	4,58	
Földrajz	-	4,38	
Testnevelés	-	4,90	
Rajz	5,00	-	
Ének	-	5,00	
Informatika	-	4,50	
Iskolai átlag	4,91	4,43	

Tanáraink tapasztalatai...

Baráth Márta tanárnő: „Konzervatív vagyok. A tudásban hiszek: a tudás alapú tanításban és tanulásban.”. **Vargáné Török Krisztina tanárnő** szerint a tendencia, jó. Szavainak lényege az volt, hogy először az oktatási rendszert, a tanárok képzését kellene átalakítani, és ez a művelet körülbelül 5-10 évet igényelne. **Gazdag Helga tanárnő** úgy látja, ez az új rendszer kompetencia alapú tudást követel. Elmondta, hogy az emelt szintű érettségi jól helyettesíti a korábbi felvételit. Jobban behatárolható a követelményanyag, legalábbis nyelvekből. Az írásbeli kétszintű egyszerűbb és gyakorlatiasabb is. Tanárnő üzenete számotokra: „Tessék tanulni!” **Szabóné Karkecz Aranka tanárnő** magával az alapelvvvel egyetért, mert meglátása szerint ily módon a középiskolák kezében marad a felvételi, tehát a gimnáziumi tananyagon nyugszik a követelmény. Eddig ugyanis az egyetemek szervezték a felvételeket és külön tanfolyamokat indítottak, ami nem volt túl

helyes dolog. A kivitelezési részére nem szeretett volna szót fecsérelni, a tartalmi rész sokkal fontosabb. Túl könnyű feladatsorok voltak, ezért nem tudtak az egyetemek választani, hiszen túl sok jó jegy született. Ha az egyetem csak egy ponttal lentebb vitték volna a határokat, máris rengeteg gyerek került volna be a keretbe. **Pécsi István tanár úr** szerint is könnyűek voltak a feladatok, ezért aztán kicsi volt a teljesítmények közti különbség. Ha egy ponttal lentebb vitték volna a határokat, az már 200-300 fölvetett diákot jelentett volna. Az új rendszer fogyatékosága a kivitelezésben rejlik. Az átlagon felüli diákok teljesítménye az emelt szinten is átlagon felüli. **Pogányné Balázs Zsuzsanna tanárnő** elmondta, hogy a biológia emelt szint az eddigi felvételi vizsgától alapjában nem különbözik, egy-két új feladattípus került be az írásbeli dolgozatba, de ez azoknak a tanulóknak nem okoz problémát, akik céltudatosan készülnek a vizsgákra. A középszint ellenben lényegesen eltér a korábitól. A követelmény szűkült, ugyanakkor az egészségvédelem, az életmód és a környezetvédelem nagy hangsúlyt kapott a szóbeli vizsgán. A kémia emelt szintű vizsga követelményrendszere nem tér el az eddigitől. Annak a tanulónak érdemes ezt a vizsgát választani, aki jártas a kémiai számításokban, hiszen az írásbeli dolgozat 40%-át ez teszi ki a lexikális tudás mellett. Új feladattípus a szövegértés, szövegelemzés az írásbelin. A szóbeli vizsgán elméleti tétel mellett egyszerű kísérleteket is ismertetni kell. Az emelt szintű vizsgák jól sikerültek, aki ezen a vizsgán sikeres volt, annak az egyetemen sem lesz gondja a kémiával. A középszint követelménye lényegesen kevesebb ehhez képest. **Kormosné Dózsa Erzsébet tanárnő:** „Mint tavalyi negyedikes osztályfőnök, mondhatom, hogy az új tervezet megvalósítása nem volt túl sikeres, ennek oka talán az, hogy szinte csak a célegyenesben kaptunk információkat, utasításokat. Ezen a módszeren állítólag már ötödik éve dolgoznak, ez mégsem érezhető a diákság számára. Kétségtelen volt, hogy nagy csalódás nem fogja érni a gimnazistákat, mert ők magasabb szintű képzést kapnak, mint például a szakközepesek, hiszen ez egy tömegeket érintő eljárás, de jól teljesíteni kötelező és nem egyszerű, mert ez képviseli a felvételit is, ahol a határok bizony nem voltak emberbarátok. A kollégák is túl későn értesültek a tudnivalókról. Javasolom mindenkinek az emelt szintet, mert a 7 pont az 7 pont. Az esélyegyenlőségről pedig csak annyit, meghalt Mátyás, oda az igazság.” **Ludányiné Béres Mária tanárnő:** „Mindenképpen a lehető legtöbb pontot szerezz meg (emelt sz.+nyelvvizsga)! Állandóan követni kell a módosításokat, erre legjobb hely az OM honlapja! Időben döntsünk, és ne késlekedjünk a választással! Legyen biztosítéknak egy utolsó, alacsonyabb ponthatárú tartalék!”

Néhány diáktársam véleménye:

„Félek tőle. Kénytelen vagyok emelt szintet tenni 2 tárgyból, mert nélküle nem érek semmit. Az általam eddig megismert feladattípusok nem a tényleges tudást mérik.”

„A jelenlegi állapotok katasztrofálisak az új tervezetek miatt, amikről nem sokat tudunk, és azt sem tudjuk, mi mikor lép életbe. Bizonytalanságban élünk.”

Komáromi Krisztina 12. b

Interjú Jegesi László tanár úrral

Első találkozásunkkor egy pillanatra megijedtem, ugyanis kiderült, hogy szakavatott, figyelő szemek figyelik újságírói szárnypróbálgatásaimat. ☺ A viccet félretéve, csupán arról van szó, hogy iskolánk új testnevelő tanára, **Jegesi László tanár úr** korábban az újságírással is foglalkozott egy megyei napilapnál. Többek között erről is kérdeztem.

-Gondolom, testhezálló témákról szóltak az ön által írt cikkek.

-Természetesen. Akkoriban egyszerre három „lábom” álltam: tanítottam, fociztam és a Jászkun Krónikánál dolgoztam, sportújságíróként jelentek meg írásaim. Mostanában viszont már csak a két eredeti szakmámnak hódolok.

-Hogyan került kapcsolatban Tanár Úr a sporttal?

-Egész fiatalon, 1-2 éves koromban kötöttem életre szóló mély barátságot a sporttal. Gyakorlatilag az első lépésekkel együtt tanultam meg focizni is. Szolnoki vagyok; diákkoromban a Szolnok MTE (abban az időben így hívták) csapatában jártam végig a ranglétrát. Később felnőttként is bemutatkoztam, a 80-as évek végéig profi focistaként űztem ezt a sportot. Játszottam Ózdon, BÉlapátfalván, Hódmezővásárhelyen és Szegeden is, valamint 1 évig az NB I-ben, Eger színeiben.

-Mikor kezdett el tanítani?

-86-ban végeztem a főiskolán Egerben, ezután Hódmezővásárhelyen tanítottam. 90-ben kerültem újra Szolnokra, s 10 évig a Vásárhelyi Pál Szakközépiskolában voltam testnevelő tanár. Majd két évig eltávolodtam az iskolai élettől; utánpótlás-vezető edzőként dolgoztam. Miután megszűnt ez a státusz, a Kereskedelmi Szakközépiskolában álltam újra munkába, pontosan az idei tanévig.

-Hogyan tetszik az új iskola? Milyenek az első tapasztalatok?

-Az első benyomásaim jók voltak, nagyjából erre számítottam. Régebben vegyes osztályokban tanítottam, fiúk, lányok együtt, ebből kifolyólag több probléma adódott. Úgy érzem, a Verseggyben rangja van a sportnak, a testnevelésnek. Kiemelkedők a sporteredmények, és látom, a fiúknak számít a teljesítmény. Különösen most, az őszi felmérések idején vehető ez észre. Itt a diákok általában szeretnek mozogni, szívesen jönnek az órákra, aminek nagyon örülök és jó érzéssel tölt el. Szinte minden osztályban tanítok, néhány végzős osztállyal nem ismerkedhettem csak meg.

-Egyéb sportok? Család, hobbi, szabadidő?

-Elsősorban a labdajátékoknak, ezen belül is – egyértelműen – a focinak köteleztem el magam. (Kedvenc csapatom az Manchester United, de a magyar válogatott szurkolója is vagyok. Személy szerinti favoritom pedig Henry az Arsenalból.) De szeretek úszni, és a legtöbb helyre kerékpárral járok. Örömmel kirándulok, tetszenek a hegyes vidékek, az idegen tájak megismerése – mindez persze idő kérdése.

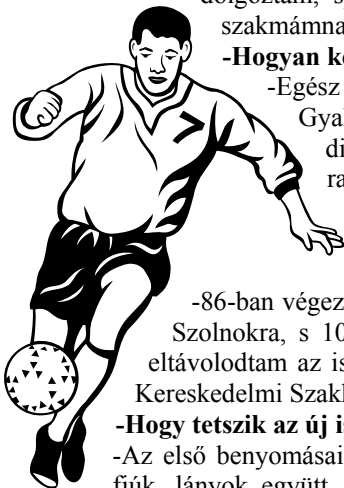
Az idei év érdekessége, hogy a nagyobbik lányom (Jegesi Lilla 9. c) korábban lett verseggy, mint én. A kisebbik még óvodás.

-További tervek, elképzelések, álmok a jövőt illetően?

-A Testnevelési Egyetemen gyógytestnevelés szakon tanulok, szeretném ezt befejezni, és mint jelenleg, kisgyerekekkel foglalkozni. A mindig dédelgetett álmom, hogy a magyar foci felemelkedéséhez sikerül hozzájárulnom.

-Köszönöm tanár úrnak az interjút! Sok sikert, jó munkát és jó tanulást kívánok a tanévre!

Póllai Döníz 12. c

RÜGYAVATÓ 2005.

2005. szeptember 30. péntek. A "nagy nap". Azt hiszem, minden elsős görcsrel a gyomrában ébredt. A korábbi jó időjárással ellentétben borús hangulatban köszöntött ránk a rügyavató napja.

Már korán reggel félig elázott csákós kilencedikesek igyekeztek a sulifelé, egymáson és magukon is kacagva. A bejáratnál rögtön ellenőrzésen estünk át, ahol pontokat kaptunk a fejünkön lévő csákókért.

Ezután mindenki rohant a termébe, reménykedve, hogy útközben egy ismerőssel sem találkozik. Ám ezzel még nem volt vége: ha a folyosóra mentünk, újra fel kellett tenni a csodás éket a fejünkre. Persze így ez a nap sem telhetett el beszélgetések nélkül. Jobbnál jobb "beceneveket" kaptunk a felsőbb évesektől, pl.: kicsicsírák, lúzerek, és ehhez hasonlók. Azért a nap végén nagy megkönnyebbülés volt számunkra, hogy legalább az ebéd alatt nem kellett viselni a csákót.

Ezután mindenki hazament, de tudtuk: számunkra még nincs vége a napnak. Három óra felé újra megtelt lélekkel és izgalommal az iskola: következett a rügyavató; érkeztek az elsősök ünneplőben az eskütételre. Fél 4-kor végre bevonultunk a tornaterembe szövegeinkkel, és letettük az esküt, majd mindenki visszament átöltözni a produkciójához. Nemsokára el is kezdődhetett a műsor: sok szép és ötletes előadást láthattunk a táncról kezdve a színjátékiig, szóval itt senki nem unatkozott.

Ezután pedig következhetett az avatás. Azoknak a szerencsétleneknek, akiket kihúztak, a következő feladatok valamelyikét kellett végrehajtani: az első fiú-lány páros fiú tagja kirúszosza párját; a következő pár embernek elrejtett papírrókákat kellett megkeresnie az iskolában, és egy fiú-lány párosnak pedig szerelmes verset kellett írnia.

Majd következett a 60-as évek divatbemutatója. Hát az se volt semmi, mivel még talán a szüleink is alig éltek akkor, amikor ilyen ruhákban jártak ez emberek. Mindenesetre érdekes volt megszemlélni a régi korok ruháit.

Ezután jött minden gyerek legnagyobb réme: a karaoke. Az elsősök discmannel a fejükön énekelték ismert előadók (Britney Spears, O-Zone) dalait. Az éppen nem éneklő tanulók egy kérdőívet töltöttek ki az iskoláról, ami többé-kevésbé jól sikeredett. Az utolsó feladat az volt, hogy egy fiúnak fel kellett vennie egy úszósapkát és egy esőkabátot, majd felvernie egy tojást, amit végül is a fejére borítottak volna, de ezt szerencsére nem tették meg, mivel érthetetlenül magyarázták el a feladatot.

Ezzel zárult a rügyavató, és már csak az összesítés volt hátra. Első helyen végeztek a C-sek, akiknek egy torta volt a jutalmuk. Másodikok lettek a B-sek, majd az E-sek, az A-sok és a D-sek következtek. A jutalom persze itt sem maradhatott el: minden tanuló ajándékkal és sok élménnyel távozott. Úgy gondolom, a 2005-ös rügyavató mindenkinek tetszett, sokat nevettünk, és számunkra (legalábbis az elsősöknek) örök emlék marad.

Írta: Edina és Zsófi

Caesar-team

Fontos, új jellemzővel büszkélkedhet a 2005/2006-os tanévben a *Diáktoll*. Ez a tulajdonság nem más, mint az, hogy minden egyes számban felvonultatunk egy-egy technikai dolgozót a suliból, akivel lehetőség szerint riportot illetve közös nyelv hiányában cikket készítünk.

Első alkalommal a Verseyhy Ferenc Gimnázium őrző-védő csapatát kerestük fel. Kit is értek ez alatt? Biztonságunkért felel a **portás néni** (Rádóczi Lászlóné Mártika néni), fősegédje, az **ügyeletes kapuőr** (Lövei Lászlóné Szilvia), a **három karbantartó-ezermester** (Kiss János, Rémiás Ferenc és Pinczi Ferenc) és végül, de nem utolsónak sorban a nagy házőrző, **Caesar**.

Ez alkalommal *Caesar*-t próbáltam kifagatni életéről, munkájáról és szabadidejéről.

Sajnálattal kell közölnöm, nem sikerült megtalálnom Caesarrel azt a közös nyelvet, melynek használatával kétoldalú beszélgetést folytathattunk volna, ezért aztán a gondozói segítségét kellett kérnem. De mielőtt belekezdek cikkem lényegi részébe, szeretném elmesélni, hogy is ismertem meg a Verseyhy Gimi örökös tagját: Általános iskolai ballagásom utáni nyáron iskolalátogatási igazolást kellett kérnem a suliból. Kedves útbaigazítás után baktatok fel a titkárságra, amikor a lépcsőfordulóban elém ugrik Caesar. Hátamon a hideg, a meleg hosszútávfutóként szaladgált, én pedig úgy álltam ott, mint egy sóbálvány. De mindennek ellenére vállaltam az újabb találkozást a „nagy kutyával”. A második találkozás már jobban sikerült, harmadik alkalommal pedig lehengereltük egymást: végignyalogatta a papucsomat a lábfejemmel együtt, és szerintem elfogadott, aminek következményeként számíthatnak arra az ezermesterek, hogy néhanap valami finomsággal a kutyaketrecek körül ólálkodom.

Caesar bizony már nem fiatal: emberi mértékkel mérve a tizenegyedik életévét tapossa, a kutyabarát ember máris kiszámolhatja, hogy ez kb. 71-76 kutyaevet tesz ki. Iskolai pályafutása tíz évvel ezelőtt kezdődött, és mint megtudtam, napi 24 órás munkaidőben szolgálja a „házát”. Estétől másnap hajnalig szabadon uralja az egész udvart, nappal pedig a számára kialakított, nem túl nagy, de mégis otthonos ketrecében pihenni a hosszú éjszakai műszak fáradalmait.

Életkorát figyelembe véve már túllépte a nyugdíj-korhatárt, de senki ne ijedjen meg a nyugállományba helyezésétől, mert Caesar örökös tagja a Verseyhy Ferenc Gimnáziumnak, és mindaddig lakója marad a sulinak, míg az örök vadászmezőkre nem lép.

A biztonsági alakulat oszlopos tagjának az üzemanyagot (eledelt) természetesen a sulikasszája finanszírozza (minőségi kutyatáp; menzai koszt).

Caesarnál mégis az abszolút befutó nem más, mint a karbantartó-feleségek főztje, azaz az igazi házi koszt. De ha már a kedvenceiről beszélek, akkor elárulom a nagy kulisszatitkot, miszerint a kutyus kedvenc időöltése a labdázás, amit persze csak munkaidőben végezhet, de ez még bocsánatos bűn. Mikor a labdázásról mesélt a gondozója, Caesarra tévedt szemem, és mintha azt olvastam volna ki a tekintetéből, hogy legfőbb kívánsága az, hogy amikor a fiúk valami kerekét üldöznek, ami gurul, akkor határozottan lépjenek fel a labdának nevezett tárggyal szemben, és minél hamarabb tegyék tönkre, hogy végre ő játszhasson vele.

Természetesen Caesynek is - mint mindenkinek - van olyan dolog az életében, amit utál. Ez az ő esetében szőrének kefével való tisztogatása, de ez nem jelenti azt, hogy kicsit is szutykos, csak az őszi illetve tavaszi vedlés idején csapzottabb a kelteténél.

Amikor azt kérdeztem gondozóitól, hogyan végzi munkáját, akkor a következő választ kaptam: „**Caesar tökéletes házőrző, megbízható, fegyelmezett, nagyon okos kutya, aki ismeri a saját határait és munkáját is százszázalékosan végzi, hiszen egyszer még a hozzá legközelebb álló karbantartót is le akarta szedni a sulikerítéséről, de fegyelmezettségének köszönhetően túlélte a jövevény a támadást, és még a nadrágja is használható maradt**”.

Caesar legközelebbi tervei közt szerepel egy hatalmas adag csirkepörkölt galuskával és tejföllel, de határozottan kijelentette, hogy nem kér uborkasalátát, viszont kér egy igazi kutyalabdát. (Még azt is hozzátette, hogy mindegy, milyen színű.)

A biztonsági csoport Caesar kora miatt új taggal fog bővülni tavasszal. Az új munkatárs egy év körüli németjuhász kutya lesz, akinek Caesar fogja megtanítani a szakma csínját-bínját. Mire jó az öreg a háznál?!

Caesar együttműködéséért cserébe kap tőlem egy klassz guruló gombócot (labdát), és minden jót kívánok neki a jövőre nézve: nyugis öregkort és kevés konfliktust az új kollégával.

Szeretnék elnézést kérni a sportszerekért felelős tanároktól a kisebb lázításért, de tudom, hogy úgymint megbocsátanak, mert ismernek.

Komáromi Krisztina 12.b

Osztálykiránduláson voltak...**Interjú Marosvári Csabával a 12.c-ből**

*** Szia Csaba! Gondolom, nehezen jut időd a szünetekben interjúra, hisz 12-es vagy, sok lehet a dolgod.**

• Most is éppen szavaztunk a ballagási ruháról, mivel már most el kell kezdeni szervezni ezeket az elengedhetetlen dolgokat. És ott lesz még a bál is, tánctanárt kell szereznünk, majd jönnek a próbák, ami nagyon sok időnket veszi majd igénybe. De a legfontosabb a tanulás.

*** De szerencsére jutott időtök egy kis kikapcsolódásra előző héten...**

• Igen, Szegeden voltunk osztálykiránduláson. Mivel bennünk volt még a nyári szünet szelleme, ez egy jó lehetőség volt. Tudod, rengeteg dolgunk lesz év végén, az érettségi és a ballagási mizéria, akkor nem jutott volna idő erre.

*** Hogy telt el a 2 nap, mivel töltöttétek az időt?**

• Péntek reggel 8-kor indultunk. A Móra múzeummal kezdtünk, ahol idegenvezető segítségével bemutatták Móra Ferenc életének fontosabb eseményeit, és a hozzá kapcsolódó emlékeket. Majd a híres Pick szalámiüzembe nyertünk bepillantást, ahol kóstolót is kaptunk. Aztán a zsinagógát néztük meg, majd elszállásoltak minket egy szállodában. Este szabadprogram volt.

*** És a szombat milyen volt?**

• Ellátogattunk a Dómhoz és a Hősök kapujához. Hazajövetel előtt még beugrottunk Ópusztaszerre, a Feszty körképhez. 6 órára hazaértünk.

*** És szerinted milyen hatással vannak ezek a közösen eltöltött idők az osztályodra?**

• Mindenképpen szükségesek, mindegy, hogy hol és mit csinálunk. Hiszen ez már egy összeszokott osztály, és bárhol vagyunk, mindig jól érezzük magunkat együtt.

*** Gondoltatok arra, hogy ez volt az utolsó ilyen közös program?**

• Nem igazán. Nem voltunk minden évben kirándulni, így szinte mindenki várta ezt a 2 napot. Az egész nagyon kellemes hangulatban telt el. Talán, ha időnk engedi, lesz még egy az év során.

*** Végezetül, mik a terveid a jövőt illetően?**

• Ebben még teljes a bizonytalanság. Még nem dőlt el, milyen kritériumnak kell megfelelni a tavalyi érettségi bonyodalom után. Humán beállítottságú vagyok, a történelem-földrajz a kedvenceim. Legszívesebben Pest felé orientálnék, a Corvinus egyetemre vagy az ELTE-re, a nemzetközi tanulmányokra. Csak itt nagyon magas a ponthatár. A politológia is tetszik, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen.

*** Köszönöm az interjút!**

Takács Emőke 10.d

Levest enni kell!

Iskolánk gondnokát, Ádám Sándornét – Marika nénit – kérdeztük.

– **Hogyan került a gimnáziumba?**

– Jászládányon születtem, és nyolcadik után levelezőn végeztem el a kereskedelmi szakközépiskolát. Odahaza boltban dolgoztam, utána vendéglátóztam, később a gabonaforgalmi vállalatnál voltam tíz évet. Amikor ez megszűnt, akkor kerültem ide. Elvégeztem a számviteli és ügyviteli középfokú képzést. 1995 májusában jöttem az iskolába dolgozni. Olyan munkát kellett itt végeznem, amit azelőtt soha, de nagy lelkesedéssel fogtam hozzá.

– **Jól kijön a munkatársaival, beosztottjaival?**

– Igen, általában jó a viszonyom a munkatársaimmal, és a beosztottaimmal is. Nekem nagyon fontos a harmónia, ez segít a munkámban is. Nem lehet például szeméthegekben élni, pedig az lesz, ha senki sem pakol el maga után a büfében...

– **Mi a legszebb, az iskolához kapcsolódó élménye?**

– Nagyon sok ilyen van... Nagyon szeretem a gyerekeket: az sem baj, ha egy kicsit huncutok.

Nemrégem, szeptember huszonnegyedikén volt az iskolában egy találkozó. Talán ez a legkedvesebb élményem. Persze lehet, azért érzem így, mert nagyon friss az élmény. Ezen a találkozón a régi és a mai dolgozók, pedasszisztensek jöttek össze... És az egyik ott állt a Csomor-ház sövényénél, a másik meg épp kilépett az udvarra... Mint az ötévesek, kitárt karokkal szaladtak egymáshoz. Na, ekkor azt gondoltam: igenis, megérte. Nem mindig könnyű dolog a pedasszisztensek betanítása: ez az első munkahelyük, és amíg megszokják, hogy mi is a rend, hogy mit kell csinálni, akkorra elmennek. Letelt az egy év.

– **És mi a legrosszabb, az iskolához kapcsolódó élménye?**

– Nem tudok ilyet. A tanulók kilencvenkilenc százaléka olyan... jószívű. Ritka az, aki szándékosan ártani, pusztítani akar.

– **Szabad idejében – ha akad – mit csinál?**

– Szeretek olvasni, rejtvényt fejteni.

– **Az Ön személye a diákok körében a menzához kapcsolódik. Hadd kérdezzem meg: mi a kedvenc étele?**

– Nekem? A gyümölcsleves. De nem akarok semmit sem leszólni. Attól, hogy valamit én nem szeretek, az még lehet finom étel.

– **Mindig szímmel a beszédett és a beszédendő pénzüsszeg?**

– Általában igen. Előfordul, hogy valaki egy forinttal kevesebbet fizet, de akkor legközelebb kettővel többet hoz vissza. Eddig még nem volt ebből gond.

– **Milyen érzés, hogy ennyi pénz fordul meg a kezében?**

– Én már régóta pénzzel dolgozom, nem érzek semmit, ha nagyobb összeget tartok a kezemben. Nem dobogtatja meg a szívem.

– **Min változtatna, ha tehetné?**

– Nincs gondom, nem változtatnék. Talán csak... A diákok nem esznek levest. Épp akad erről egy nagyon jó történetem: két elsős lány jött a minap ebédelni, elvitték a második fogást.

Mondom: és a leves? Azt mondják: „nem szeretjük!” Megkérdezem tőlük: milyen leves van? Néznek rám, kérdően: „zöldség?” Nem. „Gyümölcs?” Nem; májgombóclevés. „Azt se szeretjük!” Még csak nem is tudták, hogy milyen leves van! Nem is az időhiány volt a gondjuk, mert nem volt több órájuk. – A leves hozzátartozik az ebédhez. Különben is, a szülők a levest is kifizették! És én csak tudom, milyen drága az ebéd... Együnk levest!

– **Az olvasógyeeken idén új elem tűnt fel: egy dátumot láthatunk a név mellett. Ez pontosan mit jelent?**

– Ez úgy kezdődött, hogy tavaly egy tizedikes tanuló megkeresett egy ötlettel, amin elgondolkoztam. Próbaképpen megcsináltuk. Nem biztos, hogy bevált, mert sokan tényleg nem tudják, mit is jelent ez, pedig a menzafelélősök külön felszólítást kaptak rá, hogy elmondják: rá van bélyegezve a befizetés dátuma. Még most fura egy kissé, de a fizetési morál talán ezáltal is javul egy kicsit.

– **Mit üzenne az olvasóknak – azon kívül, hogy együnk levest?**

– Üzenni? Nem akarok én... Maradjatok, amilyenek vagytok, ilyen jó szándékúak. Kell egy picit törekvés, anélkül sajnos a mai világban az előrejutás nem képzelhető el. De csak egészséges méretekben, nem mindenek felett!

– **Köszönöm az interjút!**

Fekete kefe

A semmi és a valami. Választhatsz. Fekete és fehér. Ezek között a határok között mozog Vranik Roland első filmje, a Fekete kefe. Az elnehezült akaratlanságban mozgó négy fiatalembernek foggalma (direkt a két gé, így hangsúlyosabb) sincs, hogy mihez kezdjen önmagával. Valamit dolgozniük kéne, dolgoznak is. Sodorja őket a luxusfolkszvágenes fickó, akinek az arcát nem látni. Talán ő maga Godot, akire várnak de, mivel arca láthatatlan, nem ismerik fel. Egyébként, a Fekete kefe pontosan a Godot-ra váróra emlékeztetheti a nézőt. Vannak emberek valahol. Amit csinálnak, értelmetlen; nem vezet sehová. Kéménytisztítási átalánydíjat szednek be, a zsebük mégis teljesen üres

marad. Kéményt bélelnek, a kémény azonban mégis béleletlen. A dialógusaik üresek, céltalanok. Mintha Csehovnál Irina azt mondaná: "Menjünk Moszkvába, Mása". Erre Mása: "Jó! Menjünk, Irina". És mindketten ülve maradnak. A négy fiú fekszik a tetőn, napoznak, belerévednek a semmibe. Pedig a luxusfolkszvágenes fickó segítségével, aki érthetetlen módon a tehetetlen pechfőgel külsejű srácokra átlagprolisorsuk. A sok semmi közepette azért ez alatt a 24 óra alatt történik egy s más a fiúkkal: a kakas meg a viadal, a kecske meg a káposzta, stb. Olyan világban történik mindez, ahol a groteszkbe fullad minden. Hiszen a groteszk humortalan humora nélkül a semmi elviselhetetlen lenne. Olyan világban történik mindez, ahol végletes ellentétek csapódnak egymásnak: ahol a Krisnások központjában a legmodernebb, mindent tudó takarítógéppel tisztítják a márványt és a garázsban számtalan luxusaudi parkol. Ebben a világban Pohárnok Gergely rendkívül igényes kameráján keresztül itt-ott meglepetésszerűen fölbukkanó képekkel találkozik a néző, ahol a tökéletes szimmetria és az egymást kioltó ellentétpárok keverednek egymással. Itt, a fekete-fehér fényképezés a koncepció szerves része. A minimalizmus határain belül mozogva, tehát a film ott fejeződik be, ahol elkezdődött. És ez alatt az egy nap alatt ugyan közelebb kerülünk a négy fiúhoz, de mégsem annyira közel, hogy az abszurdan mulatságos kalandjaikon keresztül igazán megérintene minket sorsuk nincstelensége.

(Először arra gondoltam, hogy én írok cikket erről a filmről, de amikor megláttam a neten ezt a kritikát, úgy éreztem, hogy ennél jobban nem lehetne megfogalmazni a lényegét. Ha tehetitek, nézzétek meg Ti is a Fekete kefé! Szerintem nagyon jó mozi!!!

Peto

Tedi)

☺POLYÉN☺

Miért nem változtatsz a hajadon? Például megmoshatnád.

Gyenge vagy, mint Quasimodo hátúszásban!

Nekem szakállam van, neked hülye fejed. A szakállamat legalább le lehet vágni...

Te olyan hülye vagy, hogy az autósmoziba is taxival mész.

A CSÍZEK VAJON MIT MONDANAK FÉNYKÉPEZÉS KÖZBEN? EMBEEEEER!?

Nekem van a legrégelbi mobiltelefonom a világon. Az SMS üzeneteket lúdtollal írja.

A kozmetika az egyetlen olyan etika, ami a nőket érdekli.

A régész karrierje romokban hever.

Mindenki jó valamire. Ha másra nem, hát elrettentő példának.

Túróczi Zoli gyűjteményéből

Diáktoll Sporteredményeink 2005.október

Tánc Diákolimpia 2005. augusztus Zánka

Marton Szabolcs 11.c 2.hely

Duátlon körzeti verseny

Gönczöl Dávid 12.b 2.hely

Bóta Judit 2.hely

Félmaraton:

Pécsi István 2.hely

Evezés diákolimpia országos döntő Vác 2005.09.17:

5.korcs. Vegyes négy pár 2.hely

Úri-Szabó Olga, Dezséri Dóra, Kertész Lilla, Bíró Bence, Szaborik Géza

5.kcs. vegyes kétpár 2.hely:

Dezséri Dóra, Szaborik Géza

6.kcs.női kétpár 2.hely

Úri-Szabó Olga, Dezséri Dóra

4.kcs férfi kétpár:3.hely

Bíró Bence, Szaborik Géza

5.kcs vegyes kétpár:4.hely

Úri-Szabó Olga, Bíró Bence

5.kcs.női egypár: 5.hely

Dezséri Dóra

Középiskolás kajak-kenu városi verseny 2005.09.15.

1.hely: Zelei Bánk-Jani Miroslav-Háfra Viktor kenu

Zelei Bánk K-1

Zelei Bánk-Jani Miroslav K-2

2.hely: Háfra Viktor-Mihályi Adrienn K-2

3.hely: Szaniszló Gabriella K-1

Pócz Gábor-Kiss Gábor K-2

Meggyesi Attila-Mihályi Adrienn-Háfra Viktor kenu vegyes

Jani Miroslav K-1

4.hely: Vigh Máté-Rákó Norbert K-1

Gulyás Dávid-Kmeth Sándor-Vigh Máté kenu

7.hely: Józsa Bálint-Pataki Ferenc K-2

Pataki Ferenc-Szaniszló Gabriella-Kocsis Bianka kenu vegyes

8.hely: Mihályi Adrienn K-1

Józsa Bálint-Major Zoltán-Rákó Norbert kenu

Pataki Ferenc-Szaniszló Gabriella-Kocsis Bianka kenu vegyes

10.hely: Szaniszló Gabriella-Kocsis Bianka K-2

11.hely: Józsa Bálint K-1

14.hely: Rákó Norbert K-1

15.hely: Vigh Máté K-1

16.hely: Kmeth Sándor K-1

18.hely: Major Zoltán K-1

42. Tiszaligeti Napok szeptember 22-24.

Röplabda: Leány: 1.csapat :1. hely

2.csapat:2. hely

Kosárlabda: Leány: 1.hely

Fiú: 2.hely

Sakk: Fiú: 1.csapat :1. hely

2.csapat: 2.hely

Kézilabda: Fiú: 3.hely

Leány: 1.hely

Foci: Leány: 3.hely

Fiú: mindkét csapatunk a csoportja második helyén végzett

GRATULÁLUNK!!!

Túróczi Zoltán 10.d

Főszerkesztő: Vargáné Török Krisztina, **Szerkesztő:** Munkácsi Edit 11.c **Közreműködtek:** Komáromi Krisztina 12. b, Póllai Döníz 12. c, Irha Edina 9. c, Tombor Zsófia 9. e, Takács Emőke 10. d, Baráth Béla 11. a, Túróczi Zoltán 10. d, Munkácsi Edit 11. c